

Vlaams
Parlement

vergadering **C286**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 20 mei 2021

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Jeremie Vaneeckhout aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de relatie tussen jongeren en de politie in het licht van de coronacrisis – 3215 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de resultaten en aanbevelingen van een bevraging over een deontologische code voor influencers – 3342 (2020-2021)	7
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de mediarijchlijnen met betrekking tot de regenbooggemeenschap – 3378 (2020-2021)	13
VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de resultaten en aanbevelingen van de doorlichting van het mediawijshedsbeleid – 3396 (2020-2021)	18

**VRAAG OM UITLEG van Jeremie Vaneekhout aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de relatie tussen jongeren en de politie in het licht van de coronacrisis
– 3215 (2020-2021)**

Voorzitter: mevrouw Manuela Van Werde

De voorzitter: De heer Vaneekhout heeft het woord.

Jeremie Vaneekhout (Groen): Voorzitter, minister, collega's, de relatie tussen jongeren en politie is de voorbije maanden toch wel een relevant thema gebleken. Toen ik mijn vraag indiende, stonden de media vol met beelden van politiegeweld tegen jongeren bij de ontruiming van het Ter Kamerenbos. Ook vorige maand, na de eerste editie van La Boum, circuleerden er dergelijke, soms shockerende filmpjes.

Filmpjes geven steeds slechts een heel partieel beeld van wat er gebeurde. Ik wil ook expliciet zeggen dat het gebrek aan context het niet mogelijk maakt om fundamenteel te oordelen over wat gebeurde en over de al dan niet proportionaliteit van het politieoptreden. Ik heb ook vertrouwen in heel wat van onze ordediensten. Ik wacht de resultaten af van het intern onderzoek dat lopende is. Maar op de sociale media is er minder ruimte voor nuance.

De nieuwe beelden komen boven op een gevoel van wantrouwen dat al langer aan het sluimeren is, niet alleen in Brussel, maar laten we eerlijk zijn, ook in Vlaanderen. Nogal wat jongeren aanzagen de politiediensten gedurende de hele coronacrisis steeds meer als een repressief orgaan door wie zij harder werden gevisieerd dan ander leeftijdscategorieën. In hun beleving werden groepjes jongeren die samen rondhingen, op of net over de grenzen van de geldende maatregelen, strenger aangepakt dan pakweg bejaarden die exact hetzelfde gedrag vertoonden. Naar hun aanvoelen ondergingen jongeren sneller een lik-op-stuk-beleid, terwijl ouderen met een vriendelijke waarschuwing wegwamen. Dit aanvoelen werd in het Vlaams Parlement op 29 april jongstleden ook door de kinderrechtencommissaris kracht bijgezet.

De jongeren herinneren zich nog heel goed hoe een groepje jongeren, kinderen nog bijna, een nacht in een vieze cel moest doorbrengen na een rustig avondje met te velen in één woonkamer, terwijl bij andere lockdownfeestjes gewoon de namen van de aanwezigen werden genoteerd en ze mochten beschikken. Maar ook minder spectaculaire incidenten, zoals het groepje leiders dat bleef napraten na een activiteit van de jeugdbeweging en Gemeentelijke Administratieve Sanctiesboetes GAS aan de broek kregen en het mochten gaan uitleggen bij de jeugdrechter, blijven door veel tienerhoofden spoken.

Dergelijke zaken versterken het idee dat jongeren harder worden aangepakt door de politiediensten. En de beelden van ogenschijnlijk buitensporig politiegeweld tegen de onverantwoord feestende jongeren op La Boum zetten dan nog eens een extra megafoon op dat gevoel van verongelijkheid.

Binnen een maatschappij is het vertrouwen in ordediensten bijzonder belangrijk, waar we van jongsaf werk van moeten maken. De jongeren zouden de politie moeten kunnen vertrouwen en de politie moet weten hoe zij met de jongeren moet omgaan en er moet een wederzijds begrip komen. Het geschaad vertrouwen bij een wezenlijk deel van een hele generatie is dan ook bijzonder problematisch. De overheid moet alles in het werk stellen om dit te herstellen. Hoe sneller dit hersteld wordt, hoe beter.

Minister, erkent u dat er bij veel jongeren op zijn minst de perceptie leeft dat zij tijdens de coronacrisis harder gevisieerd werden door de politie dan andere leeftijdsgroepen?

Ging u hierover al in gesprek met jongeren en met de politie?

Welke stappen zet u of zult u zetten om de perceptie te keren en de relatie tussen jongeren en politie te verbeteren en te herstellen?

Op welke wijze worden hierbij het jeugdwerk en het straathoekwerk betrokken?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Vaneeckhout, ik dank u voor de vraag over een heel belangrijk thema namelijk de verhouding tussen politie en ordediensten en onze jongeren.

Er zijn hierover recent een aantal vragen gesteld in deze commissie door collega Rombouts en collega Anaf. Een aantal elementen van mijn antwoord zullen u waarschijnlijk bekend in de oren klinken.

Reeds een aantal jaren is een moeilijker relatie tussen een deel van de politie en een deel van de jongeren merkbaar. We moeten vermijden om te veralgemenen en te stigmatiseren. Ik deel uw insteek en uw constante terechte aandacht voor nuance. Er is vooral sereniteit en nuance nodig bij deze thematiek.

Het valt niet te ontkennen dat de uitbraak van de coronapandemie, en de hierbij horende maatregelen om het virus in te dijken, de bewegingsruimte van iedereen heeft beperkt, zeker die van jongeren. Door de levensfase waarin ze verkeren, hebben ze heel veel contacten en komen ze heel veel buiten. Dat de impact op hen zeer groot is, is een feit. Dat ze daarbij in contact, en soms ook in conflict komen met politiediensten, valt niet te negeren. Er waren de afgelopen periode inderdaad een aantal voorvallen die daarop wijzen.

Tegelijkertijd merken we dat er bij de politiediensten heel grote inspanningen gedaan worden om daar wel op een goede manier mee om te gaan. Zij moeten in een zeer moeilijke context hun job uitoefenen. Dat zorgt natuurlijk voor de nodige uitdagingen op het terrein.

De vele signalen die we hierover horen en zien, nemen we natuurlijk heel ernstig. Het valt niet te ontkennen dat er problemen zijn. Tegelijkertijd zijn er ook positieve signalen, die we niet mogen negeren.

Ik beantwoord uw laatste drie vragen samen, omdat ze met elkaar verbonden zijn.

We moeten ons beleid natuurlijk voeren 'met' de jongeren, niet alleen 'over' hen. Dat is zeker ook het geval in deze context.

Wat bij de jongeren speelt, is dat ze soms effectief in spanning komen te staan met de politie. Er is soms onbegrip. Ze weten zich niet altijd gerespecteerd en beschermd door de politie. Ze vragen naar structurele oplossingen en roepen op tot samenwerking tussen alle betrokken partijen. Ook het jeugdwerk roept op om dat te doen.

Ik neem deze oproep zeker ter harte, niet alleen vanuit mijn functie maar ook vanuit mijn persoonlijke overtuiging. De negatieve spiraal van wantrouwen en de voedingsbodem van 'wij tegen zij' moet zeker gekeerd worden. Dat is echter geen problematiek die we snel kunnen oplossen, dat vraagt een structurele aanpak waarbij we leren uit de best practices en waarbij we die best practices ook kunnen versterken.

We werken natuurlijk niet alleen. Er is al heel veel gebeurd op dit vlak. Er zijn heel veel partners bij betrokken.

Sinds oktober vorig jaar ben ik heel actief in gesprek met de jeugdsector, politie-vertegenwoordigers, het Kinderrechtencommissariaat en federaal minister van Binnenlandse Zaken Verlinden. Daar werden al enkele acties aan vastgeknoopt. We gaan daar de hele legislatuur, en ook ver daarna, rond moeten werken.

Een van de terugkerende aspecten tijdens de gesprekken is de vraag naar het in kaart brengen van afgelopen en lopende trajecten om zo verankering en een structurele aanpak te faciliteren. Dit is natuurlijk geen nieuw probleem. Men is hier al lang mee bezig. Alleen stellen we vast dat er vandaag nog onvoldoende resultaten geboekt worden. We moeten zeker niet altijd proberen om het warm water uit te vinden. Er is al heel wat en we moeten proberen dat goed in kaart te brengen.

Ook de vraag naar het opstarten van trajecten, zeker maar niet alleen in de grootsteden, is een resultante van die overlegmomenten. Zoals ik al uitvoerig geantwoord heb op een vraag van collega Anaf, heb ik, samen met minister Verlinden, ondersteuning gegeven aan een initiatief in Brussel, dat de komende maanden en het komende jaar verder uitgewerkt moet worden. We zijn ook in overleg met de sector en met onze administratie om te bekijken hoe we op dat vlak duurzaam iets kunnen doen in heel Vlaanderen.

De vraag naar het binnenbrengen van het kind- en jongerenperspectief tijdens de opleiding en interventies van politiediensten kwam ook aan bod. We kunnen natuurlijk allerlei zaken doen vanuit het jeugdwerk, maar ook vanuit de politie moeten er zaken gebeuren. Ik kan u meedelen dat we dit al besproken hebben met minister Verlinden. Ook het Kinderrechtencommissariaat zal hier een rol in spelen. Ik verwacht daar veel van. Ik denk dat zeker door het politiecursus ook inspanningen geleverd kunnen worden, net zoals er inspanningen geleverd kunnen worden door de jongeren zelf.

Door goede praktijkvoorbeelden in kaart te brengen, geleerde lessen uit gelopen trajecten mee te nemen, en door samenwerking tussen beleidsniveaus, praktijk en onderzoek, geloof ik erin dat we de bestaande kennis beter kunnen ontsluiten en dat we effectieve stappen kunnen zetten naar herstel en verbetering. Ik ben me zeker ook bewust van de verschillende contexten in verschillende steden en gemeenten. We moeten dat dus zeker ook aanpakken samen met de lokale besturen. We hebben allemaal een gedeeld doel: een goede, veilige en respectvolle relatie tussen jongeren en politie mogelijk maken. Dit zal een werk zijn waar we de komende jaren heel sterk op blijven inzetten.

De voorzitter: De heer Vaneekhout heeft het woord.

Jeremie Vaneekhout (Groen): Dank u wel, minister, voor het antwoord. Ik denk dat we hier inderdaad op een heel aantal vlakken dezelfde nuances maar ook dezelfde overtuiging aan de dag kunnen leggen. Het is mijn overtuiging en die van mijn fractie dat de meeste mensen deugen, en dat geldt zeker ook in deze context, zowel voor politie als voor jongeren. Alleen moeten we misschien proberen om dit meer zichtbaar te maken.

Ik ondersteun de zoektocht die u opneemt met collega Verlinden, ook over de opleiding. Opleiding is zeer belangrijk.

Ik heb nog twee aanvullende vragen. U verwijst naar het belang van de context en u zegt zelf dat men dit moet doen samen met de lokale besturen. Hebt u daar een plan voor of hebt u specifieke initiatieven gepland met de schepenen van Jeugd? Ik denk dat ze de voorbije maanden heel veel ander werk op de plank hebben gehad maar dat er na de zomer misschien wel een moment komt om hen hierbij specifiek te betrekken. In welke mate zou u jeugdwerk en straathoekwerk hierin kunnen betrekken? Dit is nog mijn meest prangende vraag.

Voor de rest denk ik dat we ons helemaal kunnen vinden in de ambitie die u aan de dag legt.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben ook blij om vast te stellen dat er vooruitgang wordt geboekt om in overleg na te gaan welke acties kunnen worden ondernomen op verschillende fronten. Het is een mentaliteit die we ons moeten proberen eigen te maken en dat wil zeggen dat het niet met één vingerknip zal gebeuren. Het moet worden ingebed op verschillende fronten.

Minister, ik wil ook nog verwijzen – en ik heb er in het verleden ook al aandacht voor gevraagd – naar de burgemeesters die een belangrijke rol spelen bij het aansturen van het politiekorps. Men kan misschien een traject opzetten om hen er gevoelig voor te maken. Schepenen van Jeugd hebben zeker aandacht voor kinderen en jongeren, maar zij staan natuurlijk verder af van de politie. Een burgemeester zou dus een belangrijke rol kunnen spelen.

Wat misschien ook interessant kan zijn, is om de gezinsdiensten binnen de politie mee verantwoordelijk te maken om intern de gevoeligheid hiervoor bij hun collega's aan te scherpen.

Hartelijk dank voor de acties en ik kijk zeker uit naar de stappen die op het terrein kunnen worden gezet.

Manuela Van Werde (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

U zei het al: nuance is heel belangrijk, maar ook vertrouwen is belangrijk. Als dat er niet is of niet terugkomt, dan zal de situatie blijven zoals ze is en verder escaleren. Programma's die dat vertrouwen opnieuw kunnen opbouwen, zoals er in Antwerpen een is, zijn erg van belang.

U zei al dat het ook vaak te maken heeft met de lokale besturen en niet altijd met een grootstedelijke context. Ik wou het toch even hebben over die grootstedelijke context. De evenementen in Brussel en La Boum hebben toch weer in de verf gezet dat het daar af en toe stevig rommelt.

Minister, wat zult u vanuit uw Brusselbevoegdheid doen om de communicatie tussen jongeren en de politie daar te verbeteren?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Het jeugdbeleid wordt uitgevoerd in heel Vlaanderen, Brussel inbegrepen. In Brussel is de context natuurlijk een beetje anders omdat de lokale besturen daar anders zijn georganiseerd. Er zijn negentien gemeenten met zes politiezones en met de Vlaamse Gemeenschapscommissie die voor Vlaanderen het lokaal bestuur is als het ware.

Ik heb al verwezen naar het initiatief waarover collega Anaf enkele weken geleden een vraag heeft gesteld en dat we ondersteunen. Dat zullen we zeker blijven doen.

La Boum is een heel specifiek gegeven. Er zijn twee elementen. De mensen die daar aanwezig waren – niet alleen jongeren trouwens – hebben zich niet gehouden aan de coronavoorschriften, wat echt geen goed idee was. En er waren ook een aantal choquerende beelden van politieoptreden die moeten worden onderzocht. Ik vermoed dat dit ook binnen de politiediensten zal worden opgevolgd.

Dat de verhouding tussen de politiediensten en de jongeren in bepaalde wijken in Brussel niet goed is, valt niet te ontkennen. We moeten daar hard aan werken. In

andere steden – ik denk aan Antwerpen en in mindere mate aan andere grote steden – rijst die problematiek ook, weliswaar niet op een vergelijkbare manier, maar ze is toch vrij gelijklopend. De lokale besturen zullen daar een rol in spelen.

We gaan dus op niet al te lange termijn Vlaanderenbreed initiatieven nemen. Het spreekt voor zich dat we dat gaan doen in partnership met de lokale besturen. Collega Vaneeckhout, ik heb de schepenen van Jeugd de laatste tijd regelmatig gezien maar dan vooral over coronagerelateerde issues. We gaan effectief ook dit soort zaken met hen bespreken. Collega Rombouts, niet alleen de schepenen van Jeugd moeten daarvan doordrongen zijn, maar zeker ook de burgemeesters. Als voorzitter van de politiecolleges hebben zij een operationele verantwoordelijkheid ten aanzien van hun politiediensten. Ik ben het er helemaal mee eens dat zij een centrale rol spelen en dat we hen mee moeten hebben. Als we het dan hebben over Brussel, is dat een uitdaging met die negentien burgemeesters en zes politiezones. Het is niet altijd evident. Maar ook in Vlaamse steden en gemeenten moeten we ervoor zorgen dat burgemeesters en politiezones heel nauw betrokken zijn bij het initiatief.

De voorzitter: De heer Vaneeckhout heeft het woord.

Jeremie Vaneeckhout (Groen): Minister, ik voel dat iedereen beseft dat er werk aan de winkel is en dat u dat bij uitstek beseft. We weten wat er moet gebeuren. Voor de grote incidenten moeten we natuurlijk de interne rapporten afwachten en daar moeten we hier vooral niet te veel grote uitspraken over doen. Daarnaast is er natuurlijk nog zeer veel werk als het gaat over preventie, nabijheid, vertrouwen dat zich moet vertalen in opleiding, dialoog en ontmoeting.

Ik wil graag afsluiten met nog een extra idee. Misschien moeten we ook eens een beeldvormingscampagne opzetten. Het is een vermoeiend beeld van aan de ene kant een jeugd die geen toekomst meer heeft en aan de andere kant een politie die alleen maar slechte bedoelingen zou hebben. De meeste mensen deugen. Misschien moeten we er actief werk van maken om dat beeld meer uit te stralen en samen met de sector te realiseren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de resultaten en aanbevelingen van een bevraging over een deontologische code voor influencers – 3342 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Manuela Van Werde

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, op uw vraag bevroegen de Universiteit Gent en de Artevelde Hogeschool 179 Vlaamse influencers. De influencers werden opgedeeld in nano-, micro-, meso-, macro- en mega-influencers aan de hand van het aantal volgers op hun populairste kanaal. De influencers hadden gemiddeld 51.848 volgers op hun meest populaire kanaal. De bevraging peilt naar de kennis van de influencers over de bestaande regelgeving, de manier waarop influencers communiceren over relevante maatschappelijke thema's en er werd nagegaan in hoeverre influencers nood hebben aan een deontologische code en hoe die er dan precies moet uitzien. U hebt zelf de suggestie gedaan om zo'n code uit te werken en het is goed dat er nu wetenschappelijk advies komt. U wil met het initiatief te weten komen welke thema's online-contentmakers en influencers belangrijk vinden en hoe de nieuwe deontologische code er moet uitzien.

Uit deze bevraging blijkt dat drie op de vier Vlaamse influencers positief staan tegenover een deontologische code voor influencers. Uit de bevraging blijkt ook

dat influencers onvoldoende kennis hebben over de regelgeving. De vraag is of ze meer of minder kennis hebben dan de gemiddelde Vlaming. Ik was daar niet over verwonderd; er zijn ook zoveel regels. Ze hebben natuurlijk veel invloed en dan is het van belang om bepaalde regels te kennen, ook voor hen persoonlijk, zoals fiscaliteit. Meer dan de helft van de ondervraagde influencers zakt voor een vragenlijst over de regels en slechts een op de drie influencers vindt goed of heel goed op de hoogte te zijn van de regelgeving. Toch betekent dit niet dat de regelgeving de influencers niet bezighoudt. Slechts een op de drie influencers geeft aan helemaal niet na te denken over regelgeving en meer dan 90 procent van de influencers voelt zich niet steeds voldoende beschermd tegen juridische klachten.

Een ander deel van de bevraging informeerde naar de reacties van de volgers op de posts van de influencers. Velen onder hen posten immers vaak over maatschappelijk relevante thema's zoals 'gezonde levensstijl' en 'inclusie'. Op dergelijke posts krijgen de influencers vooral positieve reacties. Meer dan 82 procent geeft aan dat het publiek meestal of zelfs altijd positief reageert op deze content. Twee op de drie influencers wordt weleens om raad gevraagd door hun volgers. Het valt op dat volgers voornamelijk worden gecontacteerd over mentale gezondheid: eenzaamheid, suïcidale gedachten, pestgedrag of onzekerheid over het eigen lichaam. Ook over sport, voeding en fysieke gezondheid krijgen influencers vragen. Een meerderheid van de influencers heeft het gevoel dat ze hier meestal correct kunnen op antwoorden. Slechts 5 procent geeft aan hier zelden of nooit correct op te kunnen antwoorden.

Influencers hebben een enorme impact op het leven van miljoenen volgers. Soms hebben ze zelfs een groter bereik dan de reguliere media, vooral bij jongeren. "Er is tot op heden weinig (praktische) ondersteuning beschikbaar voor influencers wat betreft de inhoud die zij posten, hoewel zij hiermee een grote invloed uitoefenen op hun volgers" zegt professor Liselot Hudders van de Universiteit Gent. "Een code kan hen helpen om meer bewust te zijn van de gevoeligheden die gepaard gaan met het influencerschap en hen de bagage te geven die ze nodig hebben bij hun influenceractiviteiten." Het lijkt mij allemaal zeer interessante informatie.

Minister, kunt u meer toelichting geven bij alle resultaten van deze bevraging en de aanbevelingen van de onderzoekers? Daar ben ik niet op ingegaan.

Welke beleidsconclusies trekt u op basis van deze resultaten?

Wat is de stand van zaken van de deontologische code voor influencers? Wie wordt betrokken bij het opstellen van deze code en hoe zal deze code worden geïmplementeerd?

Welke acties zult u opzetten om de kennis over de regelgeving te vergroten bij de influencers? Dat maakt me toch wat bezorgd.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Brouwers, heel wat van de resultaten en de cijfers komen al voor in uw vraag en zijn ook vervat in het persbericht dat ik daarover stuurde. Ik zal in mijn antwoord proberen te focussen op de aanbevelingen van de onderzoekers met betrekking tot de invulling van de deontologische code.

Op basis van de resultaten van de bevraging raden de onderzoekers aan om in de code een onderdeel te verwerken dat de regelgeving op een begrijpelijke manier weergeeft zodat deze gemakkelijker is toe te passen. U hebt terecht aangehaald dat de kennis bij de influencers niet altijd zeer goed is. De onderzoekers hebben bijvoorbeeld in hun onderzoek vijf relatief evidente vragen gesteld over regelgeving. Gemiddeld behaalde men een 2 op 5, dat is 40 procent en gemiddeld gebuisd.

Als influencers subjectief aangeven of ze de regelgeving kennen, denken de meesten, zeker de influencers met een groot bereik, dat ze de regelgeving goed kennen. Het is heel opvallend dat dit niet spoort met de realiteit: de subjectieve kennis komt ook niet overeen met de objectieve realiteit. Het doet toch wel nadenken. Het is niet omdat regelgeving bestaat, bijvoorbeeld over fiscaliteit, dat men dat zomaar weet. In zo'n code moet dit begrijpelijk worden uitgelegd.

Verder leggen de onderzoekers de nadruk op het belang van voldoende informatieve ondersteuning. Meer concreet moeten tools, tips en handvaten voorzien worden die ervoor kunnen zorgen dat influencers op een gepaste en correcte manier kunnen anticiperen en reageren op de noden van hun publiek, zonder dat ze natuurlijk het gevoel krijgen dat ze beperkt worden in hun creatieve vrijheid. Dat is allerm minst onze bedoeling. We gaan geen nieuwe decreten uitvaardigen. We gaan geen nieuwe besluiten maken. We gaan geen controle- en sanctiemechanismen opleggen. We gaan vooral bekijken welke handvaten we kunnen aanreiken aan influencers om hun taak beter te kunnen uitvoeren.

Tot slot stellen de onderzoekers voor om een soort van certificaat te voorzien voor influencers die goed op de hoogte zijn van de code en de toepasselijke regelgeving.

Deze aanbevelingen sluiten zeer goed aan bij wat we met de code willen bereiken en zullen zeker ter harte genomen worden in het verdere proces.

Welke beleidsconclusies trek ik hieruit? Ten eerste ben ik verheugd om vast te stellen dat ongeveer drie vierde van de influencers zegt dat zo'n code of conduct voor influencers nuttig en zinvol kan zijn, dat die hen kan helpen. Ik vind dat wel een goede zaak. We hebben het er in deze commissie al vaak over gehad dat dit interessant lijkt vanuit beleidsperspectief. Het is heel goed te weten dat ook degenen waarover het gaat het nut daarvan inzien. Dat is een eerste heel positief element dat ik meeneem uit die bevraging.

Het onderzoek toont verder ook aan dat de kennis van de huidige reglementering in het algemeen redelijk laag ligt en dat influencers op dat vlak meer ondersteuning wensen. Bovendien geeft de meerderheid van de respondenten ook aan dat de code hen zou helpen bij het verlenen van advies aan hun volgers, en dat de code zelfs zou kunnen fungeren als een soort van informatiebron voor belangrijke thema's zoals donkere gedachten, haatspraak en cyberpesten. Het is bijgevolg heel belangrijk voor mij dat die influencercode ook aan deze noden tegemoetkomt om op een transparante manier te informeren en te sensibiliseren.

Wat is nu de stand van zaken? We gaan proberen ervoor te zorgen dat we tot een influencercode komen tegen begin volgend jaar, idealiter op het moment dat de Jamies georganiseerd worden. We willen vooral zorgen dat dat op een gedragen manier kan gebeuren, dat influencers daar hun zeg in kunnen hebben. Dat is ook een van de belangrijke aanbevelingen van de onderzoekers: zo'n ontwikkeling moet niet top-down gebeuren maar samen met de betrokkenen. Dat is over het algemeen, collega's, de manier waarop ik graag aan politiek doe: niet van bovenuit zeggen hoe het moet maar wel leren uit de ervaringen van diegenen die het kennen. Zij zijn de ervaringsdeskundigen. Op die basis wil ik teksten opstellen en hiermee vooruitgaan.

We gaan daar ook alle expertise die we in Vlaanderen hebben bij betrekken. We hebben al vele gesprekken gevoerd, niet alleen met de influencers zelf maar ook met hun agencies en met betrokken expertenorganisaties zoals het Vlaams Expertisecentrum Suïcidepreventie (VLESP), Sensoa, WAT WAT en Child Focus. Het is essentieel dat we zoveel mogelijk relevante partners betrekken om tot een gedragen eindproduct te komen. Ik was dan ook aangenaam verrast te merken dat niet alleen de onderzoekers zeggen dat betrokkenheid belangrijk is, maar dat ook de influencers zelf aangeven dat ze eigenlijk betrokken willen worden bij dat proces.

Dat is een positieve vaststelling bij de cijfers van het onderzoek. We zijn natuurlijk nog aan het onderzoeken hoe we dit zo goed mogelijk kunnen organiseren. Ik heb het al vaak gezegd: ik heb een strategische adviesraad die mij adviseert, bijvoorbeeld over het mediabeleid. Maar ik heb geen 'influenceradviesraad'. Influencers zijn niet gegroepeerd in een belangengroep of een lobbygroep. Het is een heel recent fenomeen, dat alleen nog aan belang aan het winnen is. We moeten dus op een creatieve manier met hen in dialoog gaan.

U peilde ook heel specifiek naar de regelgeving. Zoals ik al heb aangegeven, is er op dat vlak nog een probleem van kennis. Maar we willen daar effectief de ondersteuning versterken, onder meer via die code of conduct. Zo kunnen content creators zich vandaag inschrijven op de website van de Vlaamse Regulator voor de Media om op de hoogte te blijven van de veranderende regelgeving ten gevolge van de omzetting van de AVMD-richtlijn (audiovisuele mediadiensten) in ons Mediadecreet. Dat is bijvoorbeeld iets dat vandaag al kan. Maar we gaan zeker ook, in het kader van die code of conduct, begrijpelijke uitleg over de wetgeving meegeven.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Dank u wel, minister, voor uw antwoord, dat ik appreciateer. Ik heb een paar opmerkingen. Wat me vooral belangrijk lijkt, is dat u inderdaad de influencers zelf probeert te betrekken bij het verdere traject naar een dergelijke code, die toch wel nieuw zou zijn. Ik weet niet of er al veel van dergelijke codes bestaan in de wereld. Ik zou de influencers hier dus zeker bij betrekken.

Dat dit nog een moeilijke oefening is, begrijp ik ook. Er werden 179 influencers bevestigd, ondertussen zijn er daar misschien nog bij gekomen. U zult moeten zien hoe u dat aanpakt: met een kern van elke soort, of iets dergelijks. Het ging namelijk van 'nano-influencers' tot 'macro-influencers'. Misschien kunt u dus het best van elke soort influencers enkele mensen meenemen. U zou het ook in zijn geheel kunnen doen. Online kunnen we tegenwoordig heel veel mensen tegelijkertijd bereiken, maar niet iedereen kan daar dan actief aan participeren. Daar zie ik nog wel een knelpunt, maar dat zal wel lukken, denk ik.

Wat ik ook een interessant idee uit de studie vind, is om te werken met een soort van certificaat voor diegenen die wel de moeite hebben gedaan om zich te bekwaamen in de regelgeving of voor diegenen die de code willen volgen. Het is zeker interessant om daarop verder te werken om dat vorm te geven. Dat zijn allemaal nieuwe, interessante dingen.

Ik maak me ook nog wel de bedenking dat we hier natuurlijk enkel de Vlaamse influencers bereiken – dat dacht ik toch – en dat je natuurlijk ook wel ziet dat veel jonge mensen zich laten beïnvloeden door wereldsterren en dergelijke, die veel meer volgers hebben. Het gaat ons petje misschien wat te boven om hen te bereiken. Ik vind het alleszins al heel goed dat we in Vlaanderen dit traject uitzetten. Dat kan alleen maar een voorbeeld zijn voor andere landen. Wie weet evolueren we dan toch naar een wat veiligere online wereld, op allerlei vlakken.

Ik heb nog een bijkomende vraag. U zegt wel dat u geen nieuwe regelgeving zult maken. Ik vind dat een goed uitgangspunt. Maar natuurlijk, als we met zelfregulering werken in andere sectoren, zoals de journalistiek en de reclame, dan wordt daar meestal toch wel aan gekoppeld dat er een vorm van klachtenbehandeling mogelijk is, bijvoorbeeld via de Raad voor de Journalistiek of via de Jury voor Ethische Praktijken in de reclame (JEP). De vraag is of er iets gelijkaardigs komt voor influencers. Dat is de enige concrete vraag die ik op dit moment nog wilde stellen hierover.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (Vooruit): Dank u wel, collega Brouwers, voor deze vraag. Ik denk dat dit onderwerp zeer terecht een debat verdient in onze commissie na het onderzoek dat opgeleverd werd door de Universiteit Gent en Artevelde Hogeschool. Minister, u weet dat ik grote steun verleen aan alle initiatieven die u onderneemt om te werken aan een kader voor influencers. Influencers hebben een enorme impact op het leven van miljoenen volgers. Ze hebben vaak een veel groter bereik dan de reguliere media. Het is dus zeer terecht dat u als minister inzet op deze nieuwe manier van communiceren. Ik vond het ook een heel goede zaak om dat onderzoek te bestellen. Dat onderzoek heeft heel interessante en relevante resultaten naar voren gebracht. Die resultaten wijzen erop dat er nog werk aan de winkel is.

Die influencers hebben een belangrijke stem in het maatschappelijke debat, zowel ten goede als ten kwade. Het is goed dat influencers bijvoorbeeld een gezonde manier van leven en eten promoten. Wanneer influencers echter bijvoorbeeld ook anorexia beginnen te promoten, dan is dat een heel andere zaak. Ik sta dus volledig achter het ontwikkelen van zo'n code, gekoppeld aan een soort certificaat voor influencers die zich engageren om die code te volgen.

Er is nog iets anders en dat is dat influencers ook reclame maken, al dan niet verborgen. Ze posten heel vaak zaken waarbij ze spullen dragen die gesponsord worden door juweel- en kledingmerken of waarbij ze games promoten. Daarom werd in Nederland ondertussen een soort kader ontwikkeld dat in de lijn ligt van ons PP-logo voor product placement, dat het resultaat is van zelfregulering. Ik denk dat we in eerste instantie moeten bekijken wat een zelfregulerend initiatief ter zake zou kunnen opleveren, samen met de JEP, meer bepaald met de Unie van Belgische Adverteerders (UBA). Dan kunnen we vervolgens bekijken of we ook niet coregulerend moeten werken. Hebt u op dat vlak al plannen? Mevrouw Brouwers had het over nano en macro-influencers. Maar er zijn ook mega-influencers met meer dan honderdduizend volgers, die meegenomen werden in het onderzoek. Daar heb ik toch nog vragen bij.

Manuela Van Werde (N-VA): Ik wil me hier kort bij aansluiten. Minister, ik kijk er echt wel van op dat u zegt dat zelfs professionele mensen de regelgeving niet goed kennen. Het is niet omdat iemand influencer is, dat hij per definitie geen professional is. Een influencer is gewoon iemand die veel volgers heeft, niet meer of niet minder. Zo is Kaat Bollen, een professionele psycholoog, ook een influencer. Ik kijk er echt van op dat zij nog niet helemaal op de hoogte zijn van de regelgeving.

Minister, blijft het, wat u betreft, bij sensibilisering en bij die gedragscode? Wat is de impact van zo'n gedragscode? Blijft het bij sensibilisering of denkt u ook aan verdere stappen, bijvoorbeeld in het licht van de info over juridische klachten?

Ik heb nog een bijkomende vraag. Mijn collega, Freya Perdaens, heeft u in januari in deze commissie de vraag gesteld of hulplijnen zoals 1712 en 1813 meegenomen kunnen worden in die gedragscode waaraan u werkt. Ik meen zonet van u begrepen te hebben dat er met heel veel betrokkenen wordt gewerkt en dat alle mogelijke expertise wordt ingeschakeld (*Het geluid valt gedurende enkele seconden weg bij Manuele Van Werde*). Daarmee is dat deel van de vraag al beantwoord, denk ik.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Mevrouw Van Werde, ik zal eerst uw vraag beantwoorden. We hebben al met heel wat experts gesproken, bijvoorbeeld ook met mensen van hulplijn 1712. Ik denk dat dat het unieke is aan Vlaanderen, en ook de reden waarom ik denk dat we hiermee Europees en internationaal een trend kunnen zetten: we hebben niet alleen zeer fijne influencers die actief zijn in Vlaanderen en

ver daarbuiten, maar we hebben ook heel wat expertise, niet in het minst in het beleidsdomein Welzijn en Gezondheid, waarmee we eigenlijk ook inhoudelijk zo'n code of conduct kunnen stofferen. Dat is ook een van de redenen waarom ik denk dat we daar in Vlaanderen in kunnen slagen en dat we daar ook Europees een trend kunnen zetten.

De filosofie hier is er wel degelijk een van informeren, motiveren en sensibiliseren. Ik heb heel doelbewust niet de ambitie om nieuwe regels op te leggen. Ik heb al zeker niet de ambitie om nieuwe controlemechanismen op te leggen. Er bestaan er natuurlijk al een aantal. Zo zijn bijvoorbeeld in mijn eigen wetgeving, het Mediadecreet, een aantal sanctie- en controlemechanismen voorzien, soms via de rechtbank maar ook via de Vlaamse Regulator voor de Media. We hebben met de recente wijziging van het Mediadecreet een grondige hervorming doorgevoerd. We hebben de AVMD-richtlijn verder uitgevoerd en omgezet, waardoor ook een aantal influencers onder het toepassingsgebied van het decreet vallen. Dat betekent natuurlijk dat die regels ook op hen van toepassing zijn. We zullen die regels ook uitleggen in de code. Het is echter op basis van het decreet dat ze van toepassing zijn, niet op basis van die code.

Hetzelfde geldt voor een aantal regels of aanbevelingen. Heel in het bijzonder zijn er de richtlijnen van de Jury voor Ethische Praktijken (JEP) voor reclame. Het Communicatie Centrum, de vroegere Raad voor de Reclame, kijkt hierop toe. Ik stel vast dat die aanbevelingen of regels niet altijd worden gevolgd. Het is zaak om er in de code of conduct wat meer zichtbaarheid en duidelijkheid aan te geven. Heel wat influencers kennen dit niet. Een van de vijf vragen had hierop betrekking: als je reclame maakt voor een bepaald merk, moet je dan dat merk taggen in je bericht? Heel wat dachten dat dit het juiste antwoord was, maar dat is het niet. Je moet bijvoorbeeld heel duidelijk aangeven dat je bezig bent met reclame te maken. Taggen wordt niet gevraagd. Het is één voorbeeld waarbij we vaststellen dat er heel duidelijke richtlijnen zijn die niet gekend zijn.

Ik ben ervan overtuigd dat het probleem niet is dat er geen goede wil is of dat ze de regels niet willen naleven. Ik denk dat ze vooral een duidelijk overzicht willen hebben, op hun maat, niet in lange wetteksten maar in een gemakkelijk raadpleegbaar iets. We moeten echt op een slimme manier sensibiliseren.

Ik wil zeker overwegen om te werken met attesten, maar opnieuw niet in administratieve zin dat een administratie zal attesteren dat iemand zo werkt. Ik denk eerder aan een soort van 'code of honour' waarbij je kunt worden gehonoreerd als je je kennis hebt getoond of een bepaalde vorming hebt gevolgd. Als deze code succesvol zou zijn, overweeg ik ook om na te gaan hoe we hierover informatie en training kunnen voorzien.

Ik denk dat dat de manier is. Ik ben ervan overtuigd dat er heel veel verantwoordelijkheid is bij die influencers. Iedereen die ik heb gesproken, vindt het een interessant initiatief en wil dit ook steunen. Trouwens, uit het onderzoek blijkt dat de meeste influencers dit willen naleven en dat ze ervan overtuigd zijn dat dit het geval zal zijn.

Van de influencers die zijn bevraagd, hebben er 179 gereageerd. Er is heel doelgericht gewerkt. De onderzoekers hebben het niet breed opengesteld om te vermijden dat er bepaalde antwoorden zouden komen van mensen die er eigenlijk niet toe doen en dat het zou worden gemanipuleerd. Het was dus een zeer kwalitatieve bevraging. Het gemiddeld aantal volgers van die 179 mensen was vrij hoog. Alle categorieën zijn bevraagd, maar gemiddeld zijn er meer dan 50.000 volgers, wat maakt dat dit een representatieve steekproef is onder de Vlaamse influencers. Dat is ook belangrijk om op te merken.

In de commissie Media zijn we heel terecht al enkele keren bezig geweest met influencers. Ik stel hoe langer hoe meer vast dat die influencers een grote impact hebben, via YouTube, via TikTok, via Instagram, en dat dat een soort van parallelle wereld aan het worden is. Mensen van onze generatie en in deze commissie zijn erg bezig met de klassieke media, weliswaar al lang niet meer alleen op televisie, op radio of in de krant, maar ook digitaal. We zijn wel mee met onze tijd, maar we zijn nog altijd gericht op klassieke media. De Bekende Vlamingen die wij kennen, kennen we via die klassieke media. Veel jonge mensen – en die groep is aan het uitbreiden – kennen veel minder die Bekende Vlamingen die via de klassieke media bekendheid verwerven. Ze kennen daarentegen de bekende YouTube'ers en de TikTokers. Die werelden bestaan nog vrij parallel. Het is mijn overtuiging – en het is de filosofie van de AVMD-richtlijn – dat we steeds meer moeten gaan naar een integratie en dat we de mediasector moeten zien als één globale sector waar die influencers ook een rol zullen spelen.

Je merkt ook aan recente initiatieven – misschien niet het meest geslaagde zoals The Social House – dat klassieke televisie bijvoorbeeld en influencertelevisie en -video meer en meer samen komen. Ik ben ervan overtuigd dat over enkele jaren die parallelle wereld veel minder zal bestaan en dat de impact van die influencers nog groter zal worden. Er zal meer osmose zijn met de klassieke mediasector. Vandaar het belang om hen volop te betrekken in het mediabeleid met de AVMD-richtlijn die wordt omgezet. Collega's hebben erop gewezen dat die richtlijn vandaag al voorbij is gestreefd; we moeten daarin verder gaan. Ook via de code of conduct willen we influencers betrekken bij het mediabeleid.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, ik dank u voor het antwoord.

Zoals u zelf zegt, zal de impact van de influencers alleen maar groter worden. Jonge mensen halen hun informatie vooral in die wereld. U hebt groot gelijk dat het eigenlijk geen twee aparte werelden zouden mogen zijn. Ik vind het fijn dat u als jonge minister mezelf en uzelf tot dezelfde generatie rekent. Ik weet wat u bedoelt: u hebt thuis waarschijnlijk ook nog de krant nog gelezen. Het is wel allemaal aan het minderen en jongeren verlaten zich op andere kanalen om nieuws te garen. De klassieke media hebben een rol om mee de influencers te betrekken en ook op die kanalen in te zetten, ook al was die eerste poging een beetje mislukt, als ik het zo mag zeggen. Dat er nieuwe experimenten zullen aankomen, spreekt voor zich.

Ik wens u verder veel succes om dit om te zetten in beleid, ook al is het niet via regels maar vooral via sensibilisering. Ik denk dat het de aangewezen weg is, zeker op dit moment, maar we moeten er ons wel van bewust zijn dat bijvoorbeeld ouders toch nog wel moeten weten waar men met een klacht terecht kan als het bijvoorbeeld gaat over influencers die anorexia promoten. We moeten daarbij stilstaan en zorgen dat ouders en mensen die met jongeren bezig zijn, weten waar ze met eventuele klachten terecht kunnen. Dat is nog een bezorgdheid die ik heb.

Bedankt voor de antwoorden. Ik denk dat deze studie ook nog interessante informatie bevat om op verder te werken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de mediarijclijnen met betrekking tot de regenbooggemeenschap – 3378 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Manuela Van Werde

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (Vooruit): Voorzitter, minister, collega's, op dinsdag 4 mei organiseerde de commissie Gelijke Kansen in het Vlaams Parlement een zeer boeiende gedachtewisseling over de werking van het Centrum voor seksuologie en gender en het Transgender Infopunt. Tijdens de gedachtewisseling werd het belang onderstreept van representatie in de media voor deze gemeenschap. Media vormen ons venster op de wereld.

We hadden het er eerder in de plenaire vergadering ook al over: alles wat we weten over het conflict in Israël, weten we via de media. Als de media geen toegang krijgt, dan hebben we een probleem om ons een beeld te vormen en onze inschatting daarop te baseren.

Hoe de media kijken naar en berichten over de regenbooggemeenschap, beïnvloedt dan ook rechtstreeks de blik van de mensen in onze samenleving. Het is dus van het uiterste belang dat media een juist en genuanceerd beeld brengen over de regenbooggemeenschap. Ik gebruik liever het woord regenbooggemeenschap dan lgbtqia+, want dat verandert ook altijd. Een fout beeld of achteloos omgaan met taal, kan immers grote gevolgen hebben.

Gelieerd aan deze thematiek en problematiek werd op 2 april 2014 het voorstel van resolutie over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van transgenders in het Vlaams Parlement goedgekeurd. Daarin vragen de indieners aan de Vlaamse Regering om een mediacharter op te stellen, in samenwerking met de vertegenwoordigers van de media en de regenbooggemeenschap. Daarnaast vroegen de indieners dat de media een serene, genuanceerde en informatieve berichtgeving en beeldvorming over de regenbooggemeenschap zouden hanteren.

Tijdens de gedachtewisseling in de commissie Gelijke Kansen op 4 mei vroegen de sprekers met aandrang om dit mediacharter eindelijk in het leven te roepen en te actualiseren. Zo vroegen de sprekers dat de media het moet verboden worden om mensen te outen zonder hun toestemming en hen te chanteren, dat er verantwoord moet worden omgegaan met taalgebruik, dat er verantwoordelijkheid moet worden genomen bij hate speech en dat er bij elke berichtgeving over de regenbooggemeenschap wordt verwezen naar een website waar alle correcte informatie te vinden is.

Tussen het moment van indienen van mijn vraag en ze hier stellen, is, uiterekend op de Internationale Dag tegen Homofobie en Transfobie, in Oudenaarde een jongen in elkaar geslagen en de regenboogvlag vernietigd. We kunnen de problematiek niet ontkennen. Er is nog een lange weg te gaan en de media kunnen daar een belangrijke rol in spelen.

Minister, welke zijn de redenen dat het mediacharter dat is gevraagd in een goedgekeurde resolutie uit 2014, nog niet is uitgewerkt? U was toen nog wel geen minister, maar wat maakt dat het zo lang op zich laat wachten?

Zult u het voorstel van resolutie uit 2014 in beleid omzetten, waarbij er werk wordt gemaakt van een mediacharter in samenwerking met de vertegenwoordigers van de media en de regenbooggemeenschap?

Zult u daarbij alle vragen van de experts, waaronder een verbod op outing en chantage, de noodzaak tot het gebruik van verantwoord taalgebruik, het nemen van verantwoordelijkheid bij hate speech en de doorverwijzing naar een website, meenemen in een eventueel initiatief dat u plant?

Ik kijk heel erg uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Segers, het is een vraag over een belangrijk thema. Nog maar maandag was het de Internationale Dag tegen Homofobie en Transfobie. Toevallig was ik die dag op de Europese Raad van ministers van Jeugd, waar bijvoorbeeld de Poolse delegatie had gevraagd om bij de term 'gender' te verduidelijken dat Polen alleen maar de genders 'man' en 'vrouw' aanvaardt. Om maar te zeggen dat voor de ideeën, die velen onder ons evident vinden, dat iedereen zichzelf moet kunnen zijn, ongeacht zijn genderidentiteit – niet iedereen voelt zich honderd procent man of vrouw –, ook in Europa nog altijd moet worden gevochten. Ik heb daar in mijn statement in de discussie ook de nadruk op gelegd. Heel ironisch: het ging over een rechtengebaseerde aanpak van het jeugdbeleid. Ik vond het belangrijk om te zeggen dat die rechten er zijn voor alle personen, kinderen en jongeren, ongeacht hun genderidentiteit of hun seksuele voorkeur. Ik vind het thema dus heel belangrijk.

Inclusie en representativiteit in de mediasector zijn steunpilaren van mijn beleid. Want media spelen een belangrijke rol in de beeldvorming van mensen met diverse achtergronden.

Op het einde van vorige legislatuur, in 2019 werd het Sociaal Charter voor de Mediasector opgesteld. Hiermee geven de ondertekenaars van de hele Vlaamse mediasector onder meer het signaal dat er hoegenaamd geen plaats is voor discriminatie, in eender welke zin, bijvoorbeeld ook seksuele geaardheid. In het charter staat: "Elke vorm van ongewenst onderscheid of ongelijke behandeling op grond van onder meer leeftijd, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, vermogen, geloof of levensbeschouwing, politieke overtuiging, syndicale overtuiging, taal, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, een fysieke of genetische eigenschap of sociale afkomst is uit den boze." Dat is een belangrijk principe dat door de hele mediasector wordt onderschreven.

Wat heb ik daar zelf mee gedaan? Op 14 december van vorig jaar hebben wij ons eerste overlegplatform georganiseerd ter opvolging van de ondertekening van het Sociaal Charter. We hebben het daar in deze commissie al over gehad.

Belangrijke punten die tijdens dit overleg werden besproken, waren diversiteit, inclusie, de arbeidsomstandigheden in de mediasector en grensoverschrijdend gedrag. Dat laatste gebeurde ook op mijn uitdrukkelijke vraag. Uit het overlegplatform bleek dat er enorm veel aandacht en goodwill aanwezig is binnen de mediasector om hier verder mee aan de slag te gaan.

Ik steun dan ook het idee van een mediacharter en ik wil daar ook werk van maken, maar ik vind wel dat we dat breed moeten aanpakken. Het gaat hier om de overtuiging dat elke persoon telt, en dat dat ook het geval is voor wat u zo mooi 'de regenbooggemeenschap' noemt. Het is echter niet beperkt tot enkel die groep. Het is een algemeen principe van representativiteit. Op dat vlak verwijst ik altijd naar hetzelfde voorbeeld. Vorig jaar was er een campagne van de Vlaamse Jeugdraad onder de titel 'Kijk naar ons', waarin de jeugdraad de nadruk legde op de uniciteit van elke jongere. Het ging niet alleen over seksuele geaardheid en genderidentiteit, het ging veel breder dan dat. Ik vind dat de goede filosofie. De media moeten ervan doordrongen zijn dat elke Vlaming en elke Brusselaar uniek is en verschillend is, maar dat iedereen het recht heeft om te zijn wie hij is en het recht heeft om bij de representatie in de media voldoende aan bod te komen, op een proportionele manier. Daar moeten we dus absoluut aan verder werken. We zullen dat ook blijven doen, samen met de mediasector.

We willen deze legislatuur verder inzetten op dat vlak. We hebben daarin al een stap gezet met de nieuwe VRT-beheersovereenkomst, die een aantal ambitieuze streefcijfers bevat op dat vlak van inclusieve representativiteit.

Ik heb vorig jaar ook het project Represent gesteund van Aminata Demba. Zij zoomde in op de beeldvorming van jongeren met een migratieachtergrond. In het kader van dat project werd een checklist opgemaakt die moet zorgen dat er inclusiever gewerkt wordt, ook bijvoorbeeld in creatieve productieprocessen.

Ook in het Nationaal Actieplan tegen Racisme vragen we de mediasector een charter op te stellen rond inclusieve beeldvorming. We zullen zeker bekijken hoe die verschillende initiatieven – de checklist van Represent maar ook de andere charters en initiatieven – kunnen uitgroeien tot een charter dat uitgebreid wordt naar alle doelgroepen, ook die van de regenbooggemeenschap, dat ondertekend zal worden door alle relevante actoren. Ik zal daarbij natuurlijk zoveel mogelijk rekening houden met de vragen van experts ter zake en met de relevante partners, onder meer in de lgbtqi+-gemeenschap.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (Vooruit): Dank u wel, minister, voor uw grondig antwoord over een toch wel belangrijke thematiek. Ik ben zeer verheugd – maar ik wist dat al – dat we dezelfde bezorgdheden delen. Uw verhaal over de vergadering van de Europese ministers van Jeugd is eigenlijk heel schrijnend. Ook binnen Europa hebben we inderdaad nog een hele weg af te leggen. Maar dat mag ons natuurlijk niet beletten om daar in Vlaanderen, in België de juiste marsrichting voor aan te geven en het voortouw in te nemen.

In uw antwoord verwijst u naar het Sociaal Charter. Inderdaad, je zou kunnen zeggen dat dat door de regenbooggemeenschap gevraagde mediacharter daar deel van zou kunnen uitmaken en dat het daar nu al een deel van uitmaakt. Dat klopt zeker. Het is ook zeer goed dat dat daar sowieso in staat.

Ten tweede is het ook goed – en die mening deel ik ook, minister – dat u de problematiek heel breed wilt zien. U zegt: we vragen gewoon erkenning van en respect voor de uniciteit van elk individu. Elk individu is meerlagig, het gaat niet alleen om genderidentiteit maar om identiteit op alle vlakken. Dat is echt de juiste benadering. Ik deel die visie volkomen, minister.

Maar er is eigenlijk ook nog wel een specifieke problematiek. U zegt dat u dat mediacharter wel wilt bekijken maar dat u het breder wilt trekken. Dat is zeer goed, alle steun daarvoor. Maar ik wil u nog een bijkomende vraag stellen. Er is namelijk een specifieke vraag van de journalisten zelf. De organisaties die de regenbooggemeenschap vertegenwoordigen, zoals cavariva en het Transgender Infopunt, blijken regelmatig vragen te krijgen van journalisten omdat die soms met de handen in het haar zitten omdat ze niet goed weten hoe correct te communiceren. Dat hebben ze ook gezegd tijdens de gedachtewisseling in de commissie Gelijke Kansen op 4 mei. Journalisten kloppen dus bij hen aan voor tips om te schrijven over de regenbooggemeenschap.

Ik heb dus de volgende concrete vraag, minister. Zou het geen goed idee zijn, en bent u bereid, om zelf het initiatief te nemen om, in navolging van de mediarichtlijnen opgesteld rond zelfdoding, samen met vertegenwoordigers van de regenbooggemeenschap en met de Vlaamse Vereniging van Journalisten (VVJ) een soort mediarichtlijn op te stellen en daar ook de nodige omkadering en middelen voor te voorzien? Dat hoeven niet veel richtlijnen te zijn, maar ze moeten wel heel concreet zijn. Ik bedoel dus het uitschrijven van richtlijnen voor journalisten en programmamakers opdat ze beter weten op welke manier ze respectvol over die gemeenschap moeten en kunnen schrijven. Bent u dit idee genegen en wilt u daar uitvoering aan geven?

Manuela Van Werde (N-VA): Ik heb een bedenking, minister, bij wat mevrouw Segers zei in haar vraag over 'juist en genuanceerd' berichten. Wie bepaalt dat?

In welke verhouding staat dat tot de redactionele autonomie die we zo koesteren? Vloeien de antwoorden op de – overigens heel terechte – vragen van de regenbooggemeenschap niet gewoon voort uit de correcte toepassing van de bestaande regelgeving en van de journalistieke deontologie? Want voor ons gaan diversiteit en inclusie hand in hand. Moeten daar dan specifieke instrumenten voor gemaakt worden op maat van bepaalde groepen? Misschien kunnen we gewoon bekijken welke mogelijkheden de bestaande maatregelen, de codes en de wetgeving bieden?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Segers, om te beginnen ben ik wel tevreden dat ons mensbeeld dicht bij elkaar lijkt te liggen, rond de uniciteit van elke persoon. We zeggen daarover: elke persoon telt. Als u de filosofie van het personalisme zou lezen, denk ik dat u met veel dingen akkoord zou kunnen gaan. Elke persoon is uniek, verbonden en soms ook spiritueel. Dat is eigenlijk de kern van het personalisme. Blijkbaar is dat een ideologie die misschien nog breder aansluiting kan vinden bij een aantal commissieleden, niet alleen bij die van de CD&V-fractie. Dat is een puur filosofische parenthese.

Ik kom dan tot uw vraag, waarnaar ook collega Van Werde verwees, over specifieke richtlijnen rond de regenbooggemeenschap in de deontologische code van de journalisten. Ik ben daar op zich niet gesloten voor. Ik had begrepen dat het ging over communicatieadvies aan journalisten over lgbtqi+. Ik heb het blijkbaar niet goed begrepen. Voorzitter, is het mogelijk om mevrouw Segers dit te laten verduidelijken? Want ik wil niet antwoorden op een vraag die niet gesteld werd.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (Vooruit): Bedankt, minister, dat u om deze verduidelijking vraagt. Mijn vraag is niet om een bepaling op te nemen in de deontologische code voor journalisten. Mijn vraag is eerder om, naar analogie met de mediarijchlijnen die het Vlaams Expertisecentrum Suicidepreventie (VLESP) samen met de VVJ heeft uitgewerkt rond mediaberichtgeving omtrent zelfdoding, een aantal richtlijnen voor journalisten uit te werken, samen met de VVJ en met vertegenwoordigers van de regenbooggemeenschap, bijvoorbeeld met cavia of het Transgender Infopunt. Ik bedoel dus een soort van gids met richtlijnen, vergelijkbaar met de richtlijnen omtrent zelfdoding. Ik doelde dus zeker niet op de deontologische code voor journalisten.

Minister Benjamin Dalle: Bedankt voor die verduidelijking. Mijn verwarring komt voort uit het feit dat die richtlijnen van VLESP en van de VVJ natuurlijk ook wel een weerslag vinden in de deontologische code. Die richtlijnen maken deel uit van de deontologische verplichting. Vandaar mijn verwarring.

Ik sta daar zeker voor open. Ik denk dat het zeker een goed idee is om dat gesprek verder te voeren, mocht dat nog niet gebeurd zijn. In mijn beleidsdomein Jeugd hebben we bijvoorbeeld de organisatie Wel Jong Niet Hetero, die daar ongetwijfeld een bijdrage aan kan leveren.

Tegelijkertijd denk ik dat het basisprincipe van respect mensen al ver kan brengen. Ik merk ook wel dat er binnen die gemeenschap soms een grote gevoeligheid is voor de manier waarop bepaalde woorden worden gebruikt. Ik denk dat de meesten het wel goed vinden als er op een respectvolle manier wordt gesproken. Als men dan op een bepaald moment niet precies de juiste term gebruikt voor een bepaalde stroming of een bepaalde identiteit: ik denk dat dat de essentie niet is. Ik wil dus ook niet meegaan in een al te strikt discours waarbij het altijd helemaal precies juist moet zijn wat gezegd wordt. U verwees er zelf naar: u gebruikt liever de term 'regenbooggemeenschap' omdat lgbtqi+ – en daar komt nu nog een 'a' bij

– niet zo evident is, omdat die term ook heel snel evolueert. Ik vind niet dat je van iedereen kunt verwachten dat ze daar alle details van kennen, dat ze altijd de juiste terminologie gebruiken. Dat is voor mij de essentie van de zaak niet. Het gaat uiteindelijk over respect. Maar dat daarover een dialoog gevoerd zou kunnen worden, daar heb ik zeker geen enkel probleem mee. Ik denk evenwel dat die niet moet starten van mij als minister, ik denk dat die geïnitieerd kan worden vanuit de regenbooggemeenschap zelf, in partnership met de VVJ.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (Vooruit): Ik vind dit echt wel een heel belangrijke kwestie. Ten eerste wil ik iets zeggen over die term lgbtqi+, waar nu nog de 'a' aan toegevoegd wordt. Dat zijn hokjes, terwijl in een regenboog de kleuren in elkaar overvloeien. Dan komen we terug op uw punt over het personalisme, een filosofie die ik ook deel: je moet mensen benaderen vanuit hun unieke persoon en respect opbrengen voor iedere persoon. Ik ben blij te horen dat u zegt dat u het idee wel genegen bent om een soort van mediarichtlijnen te laten opstellen, in navolging van de richtlijnen die bestaan omtrent suicide, die door VLESP en de VVJ zijn opgesteld.

Het doel is eigenlijk dat we journalisten helpen om correct te berichten over die regenbooggemeenschap. We zien nog te veel dat bijvoorbeeld deadnames vermeld worden in artikels. Mensen worden buiten hun wil om geout. We weten hoe belangrijk media zijn om ons een blik op de wereld en de samenleving te geven. Dus ik denk dat we journalisten daar op alle manieren in moeten ondersteunen, vooral ook omdat bijvoorbeeld het Transgender Infopunt daar al veel vragen over krijgt.

Dus, minister, u zegt dat u dat zeker wilt ondersteunen, maar dat u dat liever overlaat aan die gemeenschap zelf. Daar ga ik niet mee akkoord. We hebben dat al in een resolutie meegenomen. Dat charter is er nog niet.

Ik wil u dus echt vragen en aanmoedigen om zelf ter zake naar de VVJ en de vertegenwoordigers van de regenbooggemeenschap te stappen en hen te ondersteunen om dergelijke mediarichtlijnen op te stellen. Dat zou ons erg vooruithelpen. Ik dank u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de resultaten en aanbevelingen van de doorlichting van het mediawijsheidsbeleid – 3396 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Manuela Van Werde

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, bij de bespreking van de begroting en de beleidsnota Media 2021 kondigde u aan dat in opdracht van het Departement Cultuur, Jeugd en Media een doorlichting zou worden gemaakt van het Vlaams mediawijsheidsbeleid. Ik denk dat u toen zei dat dat onderzoek in april zou zijn afgerond. U ging ook de rol en de werking van het Vlaams Kenniscentrum Mediawijsheid meteen meenemen in die doorlichting. Die doorlichting staat in functie van de ontwikkeling van een vernieuwd en versterkt beleidskader en -instrumentarium voor mediawijsheid. Om de continuïteit van het Vlaamse mediawijsheidsbeleid in deze periode 2020-2021 te verzekeren en het nuttige werk van het Vlaams Kenniscentrum Mediawijsheid voort te zetten, werd de vorige subsidieovereenkomst van het Vlaams Kenniscentrum Mediawijsheid die gold van 2018 tot 2020 met een jaar verlengd, tot het einde van dit jaar.

U verduidelijkte dat u de aanbevelingen uit de doorlichting van het Vlaamse mediawijsheidsbeleid en het auditrapport 'Stimuleren van mediawijsheid bij kwetsbare groepen' van het Rekenhof zou meenemen bij het uitstippelen van een nieuw beleidskader en de nieuwe beheersovereenkomst van het Vlaams Kenniscentrum Mediawijsheid vanaf 2022.

In het recente advies van de SARC Sectorraad Media (Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media) over de omzetting van de AVMD-richtlijn (audio-visuele mediadiensten) werd aangedrongen op een decretale basis van het mediawijsheidsbeleid én het Kenniscentrum. U hebt daarop in de memorie van toelichting bij dat AVMD-decreet het volgende gezegd: "In 2021 zullen de resultaten bekend zijn van de lopende doorlichting van het Vlaamse mediawijsheidsbeleid. Op basis van deze resultaten zal duidelijk worden hoe een nieuw en krachtig beleidskader voor mediawijsheid er moet uitzien, en of een decretale verankering van dit beleid de aangewezen piste is."

Toen ik de vraag om uitleg vorige week indiende, kende ik die studie niet. Doordat ik deze vraag stelde, is de voorzitter van de commissie die dan beginnen op te vragen. Maar ondertussen was het toch op uw website verschenen. Ik weet dat pas sinds eergisteren en had dus nog niet de kans om het hele document door te nemen. Het is ook een vrij uitgebreid document. Ik heb het even doorgenomen, maar er zeker nog geen grondige lezing van gedaan.

Minister, we gaan ervan uit dat u dit document wel al uitgebreid hebt kunnen lezen. Kunt u een eerste toelichting geven bij de vaststellingen van de doorlichting van het mediawijsheidsbeleid?

Welke beleidsconclusies trekt u op basis van de bevindingen en de aanbevelingen van de onderzoekers?

We zijn nu toch al wat verder gevorderd in 2021. Wat is de stand van zaken van de onderhandelingen over de nieuwe beheersovereenkomst van het Kenniscentrum Mediawijsheid, die dan toch tegen het einde van het jaar klaar moet zijn? Welke beleidsaccenten wenst u daarmee te realiseren?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Mevrouw Brouwers, ik dank u voor uw vraag over opnieuw een zeer belangrijk thema. Mediawijsheid is een thema dat hier heel vaak aan bod komt en dat een van de kernpunten is van ons beleid in Media, maar ook in Jeugd. Het is een van de vijf doelstellingen van het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan.

We hebben effectief – en dat was inderdaad aangekondigd in de beleids- en begrotingstoelichting (BBT) voor dit jaar – een grondige doorlichting gevraagd van het mediawijsheidsbeleid, onder meer met het oog op de onderhandelingen over de beheersovereenkomst van ons Kenniscentrum.

Ik ben heel tevreden dat het hier gaat over een toch wel zeer interessante en uitgebreide doorlichting, die ons ongetwijfeld zal helpen bij het opstellen en het onderhandelen over die beheersovereenkomst.

Er zijn inderdaad tal van concrete aanbevelingen om het mediawijsheidsbeleid in Vlaanderen te verbeteren. De onderzoekers hebben hun werk grondig gedaan en hebben hun aanbevelingen gevat in een zestal pijlers. Ten eerste willen ze een participatief mediawijsheidsbeleid met een duidelijke visie. Ten tweede verzoeken zij om een heldere missie van het Vlaams Kenniscentrum Mediawijsheid. Ten derde leggen ze de nadruk op een inclusief beleid rekening houdend met de behoeften van alle burgers. Ten vierde vragen ze een strategische afstemming van het beleid

door samenwerking en efficiënte coördinatie. Ten vijfde willen ze een doeltreffend en responsief mediawijsheidsbeleid met voldoende capaciteit om in alle behoeften te kunnen voorzien. Tot slot wordt de nadruk gelegd op de monitoring van mediawijsheid en digitale geletterdheid en de evaluatie van programma's en initiatieven ter bevordering van mediawijsheid.

Het volledige rapport staat intussen inderdaad op mijn website en kan daar worden nagelezen. We zullen daar nog heel wat werk rond hebben. We zullen dat nog grondiger moeten bestuderen om er ten volle alle elementen op een goede manier te kunnen uithalen.

De doorlichting brengt in elk geval goed in kaart wat de verschillende uitdagingen zijn en hoe we het beleid rond mediawijsheid beter kunnen sturen om de uitdagingen ook effectief aan te pakken. Veel van de aanbevelingen worden vandaag al omgezet in concrete initiatieven. Het zal vooral belangrijk zijn om die goed op elkaar af te stemmen. Ook Nieuws in de Klas dat in een grondig hervormingstraject zit, zal daardoor kunnen worden versterkt.

De studie sterkt mij ook in het idee om het Kenniscentrum Mediawijsheid verder uit te bouwen als een sterke en centrale actor in het Vlaamse mediawijsheidslandschap. Het rapport is een belangrijk kompas om ervoor te zorgen dat meer Vlamingen en Brusselaars vertrouwd worden met digitale toepassingen. We zullen de studie de komende maanden gebruiken bij het uitwerken van een nieuwe samenwerkingsovereenkomst van het Kenniscentrum Mediawijsheid.

U vroeg mij ook naar de stand van zaken van die onderhandelingen. De onderhandelingen met Mediawijs zijn vandaag nog niet opgestart. De doorlichting is nog maar net opgeleverd en zal nu zowel door mijn kabinet als door Mediawijs zelf als door het departement worden geanalyseerd in functie van de nieuwe samenwerkingsovereenkomst.

Rekening houdend met de resultaten van de doorlichting zal Mediawijs tegen de zomer een visienota opstellen. Die nota zal de basis zijn voor de eerste inhoudelijke gesprekken.

Tegen het najaar zal de ontwerpovereenkomst worden uitgewerkt voor de periode 2022 tot 2025. Ik kies ook expliciet voor een meerjarige overeenkomst van vier jaar om vooral de continuïteit en de structurele verankering van Mediawijs te garanderen.

Meer details over de precieze beleidsaccenten kan ik daarom moeilijk vandaag al geven. Die zullen tijdens de onderhandelingen en in eerste instantie bilateraal met Mediawijs worden besproken. Uiteraard zal ik proberen de belangrijkste aanbevelingen zo goed mogelijk te vertalen in de nieuwe overeenkomst. Maar u begrijpt dat ik daar vandaag nog niet op kan vooruitlopen. Die studie bevat heel belangrijke elementen en zal zeer waardevol zijn om die overeenkomst te stofferen.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, ik dank u om al een eerste inzicht te geven in onder andere de pijlers die in die studie worden weergegeven. Maar het is natuurlijk wat kort in het bestek van deze vraag om daar nu heel diep op in te gaan. Ik kan mij ook voorstellen dat de collega's dit nog niet grondig hebben kunnen bekijken. Ik wilde daarom voorstellen om misschien – maar dat moeten we dan bekijken in de regeling van de werkzaamheden – de mensen van het onderzoek uit te nodigen, eventueel al met de mensen van Mediawijs. Maar dan moeten ze ook al wat verder staan en u zegt dat ze pas tegen de zomer met hun visie zullen komen. We moeten eens in de commissie bekijken hoe we daarmee verdergaan.

U kunt op dit moment dus nog niet zeggen of er bijvoorbeeld een decretale onderbouw zal komen voor het Kenniscentrum. Dat is dus nog geen uitgemaakte zaak. Hadden de onderzoekers daaromtrent misschien nog een specifieke aanbeveling?

Ik heb dat op het eerste gezicht niet gezien. Maar zoals ik zei, was het heel veel. Ik weet dus niet of men zo ver is gegaan om ook op dat vlak advies te geven. Maar dat is een juridische aangelegenheid, of je dat nu in een decreet gooit of niet. Ik wil daar nu geen voorafnames op doen. Maar misschien hebt u daarover toch al iets te zeggen? Zo niet, moeten we dit zeker verder opvolgen. Want mediawijsheid is natuurlijk bijzonder belangrijk. Het hele digitale verhaal speelt daar ook steeds meer een rol in. Dit is inderdaad ook de commissie Jeugd. Maar voor onze fractie is mediawijsheid ook bij mensen van 'onze' – dat mogen we hier zeggen – generatie en de oudere generatie van belang.

Er is daarnaast het hele verhaal rond desinformatie en misinformatie. Er komen zo veel kanalen op ons af. Toen wij – onze generatie – klein waren, bestond alleen de BRT. Met wat geluk had je eens een Nederlandse post en de Franstalige zender van de RTB. Dat was het zowat. We konden ook de Duitse zender nemen, maar die verstond ik niet. Nu worden we overstelpt met nieuws. Hoe moet je daar dan op een goede manier mee omgaan? Daar is heel wat rond te doen. Dat kan allemaal nog wat beter. Daarom zit het wel goed met die pijlers: meer afstemmen, het inclusieve aspect enzovoort. Het lijkt mij absoluut interessant om hierop door te gaan. Het lijkt mij vooral iets voor deze commissie om hier verder op te werken en u te ondersteunen in het opstellen van de beheersovereenkomst. Daar willen we graag aan meewerken.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (Vooruit): Collega Brouwers, ik dank u voor uw vraag. Ik moet bekennen dat ik het onderzoek nog niet helemaal heb kunnen doornemen. Ik zou daar in een vervolg graag verder op ingaan. Maar ik dank u alvast voor de vraag. Want voor alle fracties hier aanwezig is mediawijsheid en het inzetten op mediawijsheid ongelooflijk cruciaal. Dat stemt mij zeer verheugd. Ik sta zelf mee aan de wieg van het Kenniscentrum Mediawijsheid en in 2010 publiceerde ik samen met mijn collega Joke Bauwens het eerste boek over mediawijsheid 'Maak mij wat wijs'. Het is een onderzoeksthema, een maatschappelijk thema dat mij al zo lang bezighoudt.

Het staat eigenlijk nog maar tien jaar op de radar, maar ondertussen hebben we allemaal wel het belang van mediawijsheid gemerkt. Daar refereren we constant aan. Of het nu gaat over het omgaan met fake news, reclame of de influencers: alles komt terug op die mediawijsheid, omdat net die media ons venster, onze blik op de wereld bepalen, en dat ze steeds complexer worden, met fenomenen als deepfake enzovoort.

Minister, ik ben heel verheugd om uw antwoord te horen. U bent bereid om in een structurele verankering voor het Kenniscentrum te voorzien. Wat ons betreft, lijkt die decretale verankering van mediawijsheid een belangrijk aspect. Of het nu gaat over de kunsten of over erfgoed, zoals vanmorgen het geval was: het is pas als er een decretaal kader is dat een sector zich ook volledig kan ontwikkelen. Een decretaal kader is echt een belangrijke motor om een beleidsterrein uit te bouwen. Wat mij betreft, is dat toch wel een heel belangrijk element.

Collega Brouwers, ik wil heel graag uw suggestie ondersteunen om, wanneer het Kenniscentrum Mediawijsheid tegen de zomer zijn visie heeft afgewerkt, net na de zomer een hoorzitting en nadien een gedachtewisseling te houden met de minister erbij, om te horen en te bekijken hoe we het mediawijsheidsbeleid voor de komende jaren verder kunnen vormgeven.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Voorzitter, ik wil twee punten aanhalen. Ten eerste, collega Brouwers, volg ik u helemaal dat dit een belangrijk thema is en lang niet uitsluitend voor jonge mensen. Het gaat over iedereen. Alleen vind ik het binnen mijn jeugdbeleid ook een belangrijke prioriteit. Maar dat het ook relevant is voor senioren, dertigers, veertigers, vijftigers en zestigers, daarvan ben ik overtuigd.

Trouwens, wat het meest prominent in de media is gekomen in de tweede helft van vorig jaar ging over een aantal veertigers, mannen die niet zo slim waren geweest met foto's online. Daaraan merk je gewoon dat digitale geletterdheid en mediawijsheid belangrijk is voor iedereen. Dat is een eerste punt.

Ik kom tot mijn tweede punt. We lopen dan misschien wat vooruit op de discussie over de beheersovereenkomst en eventuele reglementaire of decretale aanpassingen. U weet – ik heb dat zelfs al eens uiteengezet in de plenaire vergadering – dat ik geen voorstander ben van een decretale verankering van het Kenniscentrum. Ik vind dat een verankering daarvan in het Mediadecreet haaks zou staan op onze visie rond mediawijsheid, die niet beperkt is tot het beleidsdomein Media, maar een transversale ambitie heeft in de verschillende beleidsdomeinen. Of het nu gaat over jeugdbeleid, mediabeleid, onderwijs-, welzijns- of gelijkekansenbeleid: mediawijsheid is een element dat daar overal in moet worden meegenomen. Het inschrijven in het Mediadecreet lijkt ons geen gepaste manier om uiting te geven aan het transversale en fundamentele karakter ervan.

De toegevoegde waarde lijkt ons ook gering. Ik verwijs in dat verband naar wat daarover in het rapport wordt gezegd. Ik citeer, voor de helderheid: "Volgens sommige geïnterviewden zou het belangrijk zijn dat mediawijsheid in het Mediadecreet zou worden opgenomen, in navolging van de recent herziene AVMD-richtlijn." En dan zeggen de onderzoekers: "Wij zien de verankering in het Mediadecreet niet als noodzakelijk om de prominentie van mediawijsheid, het beleid hieromtrent en de rol van Mediawijs als netwerkorganisatie, als project binnen het imec, duurzaam vorm te geven. Veel belangrijker is het om samen te werken rond mediawijsheid en digitale inclusie vanuit de verschillende beleidsdomeinen." Ik heb dat daarin gelezen. Ik kan mij daar volledig in vinden. Dat is ook de manier waarop ik het verder wil vormgeven. We hebben op dit moment niet de ambitie om dit decretaal in te schrijven.

Ik kijk uit naar het verdere onderzoek van die studie en vooral ook naar de visie-nota van het Kenniscentrum, om op die basis verdere besprekingen te voeren. Ik ben ervan overtuigd dat we dat nog grondig zullen kunnen bespreken in deze commissie.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): We moeten er zeker op terugkomen. Het is misschien te vroeg om daar nu al conclusies uit te trekken. U doet dat ook niet. U herhaalt in feite dat die decretale basis op zich misschien niet zo zinvol is en dat we vooral moeten inzetten op een goede samenwerking met een aantal andere beleidsdomeinen. Ik denk aan Onderwijs en Innovatie. Maar dan moet die er wel komen. Het is heel belangrijk dat we in die beheersovereenkomst een aantal duidelijke resultaatsverbintenissen kunnen terugvinden, zodat er op het vlak van mediawijsheidsbeleid nog grotere stappen vooruit kunnen worden gezet. We moeten dit zeker verder opvolgen in deze commissie.

Ik dank u voor uw uitgebreide antwoord, ondanks het feit dat we de studie nog onvoldoende kennen. Ik ben al blij dat collega Segers het verder willen bekijken. Maar dan niet alleen met het Kenniscentrum, ik zou de onderzoekers het ook zelf laten toelichten. Dan hebben we alvast een mooie hoorzitting, met minstens twee

sprekers. Dat is dan voor later. Ik merk dat we met te weinig zijn om daar nu vandaag over te beslissen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.